

Arrest

nr. 225 291 van 27 augustus 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 16 april 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 7 maart 2019 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat P. VANCRAEYNEST verschijnt voor de verzoeker en van attaché N. ONRAET, die verschijnt voor de verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in. Deze aanvraag wordt op 7 maart 2019 onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 02.01.2019 bij onze diensten werd ingediend door :

A.M. (R.R.: xxx)

Geboren te Tbilisi op (...)1986

Nationaliteit: Georgië

Adres: (...) 4760 Büllingen

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 – 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een standaard medisch getuigschrift over gedateerd op 26.09.2018. De aanvraag werd echter ingediend op 02.01.2019, dus na de invoeging op 16.02.2012 van de wet van 08.01.2012, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art. 9ter §1, 4e lid en art. 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaard medisch getuigschrift ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011).

Gelet op de aanvraag om machtiging tot verblijf d.d. 02.01.2019 door betrokkene ingediend overeenkomstig artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en gezien de asielaanvraag van betrokkene d.d. 24.04.2018 op genoemde datum nog in behandeling was, werd voor onderhavige beslissing gebruik gemaakt van de taal die voor deze asielprocedure gekozen / bepaald werd, te weten het Nederlands (Toepassing van artikel 51 / 4§3 van de wet van 15 december 1980)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

"Overwegende dat verzoekster een tweede middel neemt van de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikelen 9ter en 62 van de wet van 15 december 1980, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, evenals van de beginselen van behoorlijk bestuur, van zorgvuldigheid en voorzorg. Overwegende dat artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 in het eerste paragraaf stelt dat : Art. 9ter § 1. "(...). Dat in casu het verzoekschrift ingediend door verzoeker in stuk 2 van zijn stukkendossier een medisch getuigschrift bevat, opgemaakt op 26 september 2018 door Dr. L. Dat dit verzoekschrift per aangetekend schrijven gedateerd van 20 december 2018 aan tegenpartij werd verzonden. Dat deze het pas 13 dagen later registreerde,... hetzij op 02 januari 2019. Dat zij dus van mening is dat het in bijlage gevoegd medisch getuigschrift niet beantwoordt aan het voorschrift van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Dat een dergelijke argumentatie echter niet weerhouden kan worden. Dat op het ogenblik van de afgifte op de post, het medisch getuigschrift van verzoeker niet ouder dan drie maanden was. Dat deze enkele datum van neerlegging van het verzoekschrift in acht genomen moet worden om de geldigheid van het vermelde certificaat te beoordelen. Dat tegenpartij, die rekening houdt met de datum van registratie door haar dienst, artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 verkeerd interpreteert. Dat tegenpartij met een dergelijke redenering, gewoon alle regularisatieaanvragen ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 laattijdig zou kunnen registreren om vermelde aanvragen bij beslissing onontvankelijk te verklaren. Dat de bestreden beslissing om deze zelfde redenen niet als passend gemotiveerd kan worden aangezien. Dat zij ook de algemene rechtsbeginselen vermeld in het middel schendt. Dat de bestreden beslissing bijgevolg de in het middel beoogde beschikkingen op flagrante wijze schendt."

2.2. Overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet mag het medisch getuigschrift niet ouder zijn dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag. Het standaard medisch getuigschrift dateert van 26 september 2018, dit gegeven wordt niet betwist.

Volgens verzoeker wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ingediend op 20 december 2018. Als bewijs van zijn stelling voegt verzoeker bij het verzoekschrift een kopie van het afgiftebewijs van een aangetekende zending, met als identificatienummer 220 272 238 670, waaruit moet blijken dat hij zich op 20 december 2018 heeft aangeboden bij de post.

Volgens de verweerder werd de aangetekende zending verstuurd op 2 januari 2019. Als bewijs verwijst zij naar een kopie van de enveloppe die aanwezig is in het administratief dossier met dezelfde identificatienummer 220 272 238 670.

Beide partijen komen in hun bewijsvoering niet verder dan te verwijzen naar een kopie. Ter terechtzitting wordt aan de advocaat van verzoeker gevraagd om het originele afgiftebewijs van een aangetekende zending te tonen. De advocaat blijft in gebreke om het gevraagde afgiftebewijs te tonen. Verzoeker heeft een beroep ingediend waarin het enige te beslechten rechtspunt de exacte datum van afgifte ter post van een aangetekende zending is. De advocaat van verzoeker had zich kunnen voorbereiden op voornoemde voor de hand liggende vraag ter terechtzitting. Er wordt niet betwist dat het enige overtuigende bewijsstuk dat een eind kan maken aan het welles-nietesspel het originele afgiftebewijs is.

De advocaat van verzoeker blijft in gebreke het originele afgiftebewijs voor te leggen en geeft hiervoor geen plausibele uitleg, evenmin vraagt de advocaat om uitstel om alsnog dit bewijsstuk op een latere zitting te kunnen tonen.

Gelet op voorgaande ontbeert het middel feitelijke overtuigingskracht. Een schending van de motiveringsplicht en zorgvuldigheidsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig augustus tweeduizend negentien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC